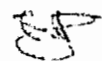

ROOPE

blad 1

Nr. van het vonnis : 1824

Nr. van het Parket : BG.66.97.468-98-St

Nr. van het Repertorium : 2893

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

legen :

3280 1.

hotelhouder-restaurateur,

geb. te _____ op _____

won. te _____

vertegenwoordigd door meester A. Lust, advocaat te Brugge :

3281

opgericht op _____, ondernemingsnummer _____

met zetel te _____

vertegenwoordigd door meester A. Lust, advocaat te Brugge .

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

blad 2

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 3° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____, opgericht op _____ ondernemingsnummer _____, met zetel te _____

(beschrijving der werken):

werken en handelingen uitgevoerd zonder bouwvergunning voor wat betreft:

- aanleggen van een verhard terras, terrasmuren, tuinpaden en muurtjes, een pelanquebaan en een vijver;
- plaatsen van een afsluiting in geplastificeerd metaal;
- plaatsen van een metalen sierbrug en diverse speelpleintoeuwen in hout en plastic;
- aanleggen van diverse niveauverschillen;
- bouwen van een berging en aanbouwen van een afdak voor houtopslag;
- bouwen van een bijgebouw met watermolenrad ;

in strijd met de op 07.08.1997 verleende bouwvergunning, voor wat betreft:

- zijgevel rechts: er is een buitentrapp geplaatst, diverse ramen en deuren werden gewijzigd;

bijhorend werden 2 dakvlakvensters geplaatst en zijn er twee volumes aangebouwd in hout (afgewerkt met pannen): de achterste schoorsteen is verplaatst;

- achtergevel: uitbreiding in metselwerk afgewerkt met lessenaarsdak;

de eerste en de tweede: te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van eind 1997, begin 1998 tot 30.04.2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben:

de eerste en de tweede:

te _____ in de periode gaande van begin 1998 tot en met 30.04.2000;

De feiten onder de tenuistelling 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003).

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

de eerste en de tweede:

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1

door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te in de periode gaande van 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding zijnde 23.03.2004.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de beide gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Voorafgaandelijk.

1. De beklaagden werden verwittigd van de wijzigingen aangebracht aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009), in werking getreden op 1 september 2009, en hebben zich hieromtrent kunnen verdedigen.

2. De voormelde wetswijzigingen hebben geen implicaties voor de beoordeling van de aan de beklaagden ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A1. De feiten omschreven onder deze tenlastelegging waren strafbaar op het moment dat zij gepleegd werden en zijn thans onder dezelfde voorwaarden en omstandigheden nog steeds strafbaar. De strafmaat is ongewijzigd gebleven.

De tenlastelegging A1 dient te worden aangevuld als volgt :
"zoals gewijzigd door de artikelen 2, 36 en 50 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) (inbreuk op de artikelen 1.1.1, 1.1.2, 4.2.1.1°, 6.1.1.1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)"

De datum van de feiten dient te worden aangepast als volgt : tussen eind 1997 en 26 mei 1998.

3. De voormelde wetswijzigingen hebben evenmin implicaties voor de beoordeling van de aan de beklagden ten laste gelegde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A2 en B.

Het misdrijf van in stand houden van een overtreding, zoals voorzien onder de tenlastelegging A2 en B, blijft zoals voorheen strafbaar voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

De onvergunde constructie waarop de tenlastelegging 1 betrekking heeft, is volgens het gewestplan vastgesteld bij K.B. dd. 05.02.1979, gelegen in parkgebied.

Het begrip 'ruimtelijk kwetsbaar gebied' wordt omschreven door artikel 2, 16° zoals toegevoegd door artikel 2 van het Aanpassingsdecreet van 27 maart 2009 (artikel 1.2.2.1° Codex).

Ruimtelijk kwetsbare gebieden zijn dienvolgens :

a) de volgende gebieden, aangewezen op plannen van aanleg

1. agrarische gebieden met ecologisch belang,
2. agrarische gebieden met ecologische waarde,
3. bosgebieden,
4. brongebieden,
5. groengebieden,
6. natuurgebieden,
7. natuurgebieden met wetenschappelijke waarde,
8. natuurontwikkelingsgebieden,
9. natuurreservaten,
10. overstromingsgebieden,
11. parkgebieden,
12. valleigebieden,

b) gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen, en sorterend onder één van volgende categorieën of subcategorieën van gebiedsaanduiding :

1. bos,
2. parkgebied,
3. reservaat en natuur,

blad 5

c) het Vlaams Ecologisch Netwerk, bestaande uit de gebiedscategorieën Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu,

d) de beschermde duingebieden en de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens artikel 52 § 1, van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

2. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de tweede beklagde.

Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

De tenlastelegging A2 in hoofde van de tweede beklagde dient dan ook te worden verbeterd als volgt : vanaf 3 juli 1999.

De strafvordering uit hoofde van de tenlastelegging A1, zoals verbeterd, is in hoofde van de tweede beklagde onontvankelijk.

3. Verjaring.

De aan de eerste beklagde ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B en de aan de tweede beklagde tenlastegelegde feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A2 en B, zijn, voor zover ze bewezen zijn, in hoofde van de beklagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn, door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste ten laste gelegde feit, i.e. op 23.03.2004. De eerste verjaringstermijn van vijf jaar werd geldig gestuit door het zittingsblad dd. 17.03.2009. Sedertdien zijn geen vijf jaar verstreken. De strafvordering lastens de beklagden is niet vervallen door verjaring.

Het misdrijf van instandhouding (A2 en B) van het door het primair misdrijf van oprichting onvergunde bouwwerk (A1) is overigens een voortdurend misdrijf, waar de verjaring in beginsel maar begint te lopen vanaf de dag waarop de gevolgen van het misdrijf verdwijnen door een herstel in de vorige toestand of door het verkrijgen van een regelmatige vergunning.

4. Beoordeling.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen A1, A2 en B in hoede van de eerste beklaagde bewezen.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen A2 en B in hoede van de tweede beklaagde bewezen.

De feiten worden overigens niet betwist.

De eerste beklaagde heeft zonder vergunning/in strijd met de verleende vergunning dd. 07.08.1997 de vergunningsplichtige constructies, vermeld in de dagvaarding opgetrokken/geplaatst en sindsdien in stand gehouden.

De tweede gedaagde heeft zonder vergunning de vergunningsplichtige constructies, vermeld in de dagvaarding in stand gehouden.

5. De redelijke termijn.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6.1 EVRM en artikel 14.3c van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (I.V.B.P.R.) heeft eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht op behandeling van zijn zaak "binnen een redelijke termijn" (E.V.R.M.) en op een berechting ervan "zonder onredelijke vertraging" (I.V.B.P.R.).

De redelijke termijn is deze binnen welke een tegen iemand ingestelde strafvordering behandeld en beslecht dient te worden en gaat slechts in op het ogenblik dat de betrokkene beschuldigd is terzake de strafbare feiten waarop de strafvordering betrekking heeft, dit is wanneer de betrokkene in verdenking wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige andere daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die in de zin van het Verdrag tegen hem zijn ingebracht.

(Cass. 20 maart 2000, R.W. 2000-01, 623, noot B. De Smet. Het beginpunt van de redelijke termijn in zaken van sociaal strafrecht, en J.T.F. 2000 (verkort), 283)

De beklaagden leven sinds 26 mei 1998 (cfr. P.V. van vaststelling) onder de dreiging van een strafvervolging. We zijn thans 12 jaar later.

De rechtbank is van oordeel dat artikel 6.1 E.V.R.M. en 14.3.c I.V.B.P.R. werd geschonden doordat de redelijke termijn werd overschreden.

Wat de gevolgen daarvan voor de strafvordering betreft, overweegt de rechtbank het volgende.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat noch het E.V.R.M. noch het I.V.B.P.R. een welbepaalde sanctie voorzien bij overschrijding van de redelijke termijn en dat tot vóór de wet van 30 juni 2000 tot invoering van een artikel 21 ter in de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering dat in zijn eerste lid bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgning de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring kan uitspreken of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf, er geen wettelijke bepaling was die aan de overschrijding van de redelijke termijn enig gevolg koppelde. Het Hof van Cassatie heeft meermalen gesteld, vóór de wet van 30 juni 2000, dat de nietigheid of onontvankelijkheid van de strafvordering geen gevolg kon zijn van de overschrijding van de redelijke termijn op zich, maar dat desgevallend wel de straf tot het wettelijk minimum zou kunnen herleid worden of zelfs zou kunnen volstaan worden met een eenvoudige schuldverklaring.

Er dient wel aangenomen te worden dat mocht evenwel het onredelijk lang aanslepen van de zaak nadelige gevolgen hebben voor het recht van verdediging van de beklaagden en mocht blijken dat door dit tijdsverloop de situatie wat betreft de bewijslevering voor de beklaagden nadelig werd beïnvloed, de strafvordering eventueel wel onontvankelijk zou kunnen verklaard worden omwille van de schending van de rechten van verdediging en niet louter omwille van het overschrijden van de redelijke termijn.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat het onredelijk lang aanslepen van de zaak in casu geen nadelige gevolgen heeft gehad voor de rechten van verdediging. Uit geen enkel gegeven blijkt dat door dit tijdsverloop de situatie wat betreft de bewijslevering voor de beklaagden nadelig zou zijn beïnvloed. De beklaagden hebben zich behoorlijk kunnen verdedigen.

Gelet op dit tijdsverloop is alleen de vaststelling van schuld in hun hoefde nog noodzakelijk.

6. De herstellvordering.

Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Benmaal de strafvordering aanhangig is voor de strafrechter, behoort de aan de strafrechter voorgelegde vordering tot herstel tot de vordering van het openbaar ministerie, dat terzake over geen eigen vorderingsrecht beschikt.

Uit de omstandigheid dat de herstellvordering tot de strafvordering behoort volgt dat de regelmatig door de bevoegde bestuurlijke overheid aan de rechterlijke overheid bekendgemaakte vordering tot herstel een akte van rechtspleging is.

Elke akte van rechtspleging mag afzonderlijk slechts in één taal worden gesteld. (zie Cass. 4 juni 1987, R.W. 1987-88, 573 ; L. Landemans en M. Van Reybroeck "Art. 24 Wet Talen Gerechtszaken", Comm. Ger. (2001), nr. 4)

Aanhalingen in een andere taal dan die van de rechtspleging "zonder vertaling of weergave van de (zakelijke) inhoud (of de teneur) ervan" in de rechtsplegingstaal leiden tot de nietigheid van de akte van rechtspleging (Cass. 25 november 1987, Arr. Cass. 1987, 390 ; Cass. 2 april 2003, nr. P02.1695.F ; Cass. 16 september 2004, nr. C.04.0132.F ; Cass. 16 november 2009, C.09.0251.N).

blad 8

De taalwetgeving in gcrechtszaken is van opeubare orde.

De rechtbank stelt vast dat de stedenbouwkundige inspecteur in zijn vordering dd. 5 augustus 2004, waarin hij meedeelt zijn herstelvordering dd. 15 oktober 2002 te handhaven, nadere motieven aanbrengt o.m. door Franstalige citaten uit rechtspraak en rechtsleer.

De herstelvordering miskent de taalwetgeving en is derhalve nietig. Het betreft een absolute nietigheid die zowel de vorm als de inhoud betreft en is niet beperkt tot de delen weergegeven in een andere taal dan die van de rechtspleging.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 5, 66, 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

artikel 21 ter V.T. SV.;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;

Verbetert de dagvaarding en vult deze aan zoals voormeld :

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten sub A1, A2 en B bewezen en veroordeelt de gedaagde bij éénvoudige schuldigverklaring.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **half** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **63,15 EUR**.

blad 9

In hoofde van de tweede gedaagde**Verklaart de strafvordering wat betreft de feiten sub A1 onontvankelijk.****Verklaart de feiten sub A2 en B bewezen en veroordeelt de gedaagde bij éénvoudige schuldigverklaring.****Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van 25,00 EUR (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).****Verwijst deze veroordeelde tevens tot de helft van de kosten van het geding, in totaal begroot op 63,15 EUR.**

Verklaart de herstellvordering nietig.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van acht juni tweeduizend en tien.

waar zetelden :

P. GEVAERT,
C. D'HAVÉ,
G. DEMEULENAERE,

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;

G. Demeulenaere

P. Gevaert

10 JUNI 2010

Voor eensluidende kopie afgeleverd aan het
OPENBAAR MINISTERIE voor
BESTUURLIJKE ZACHTZIGEN
de griffier - hoofd van dienst

L. TROFFAES

Eg rechtsg